

Suflet singur

Eugenia Calancea

Știi că nu mai ai strălucire
pentru c-ai rămas fără iubire,
deși ai mințit și ai rănit
sufletul tău singur s-a vestejit.
Visul tău rătăcește-n noapte,
deși cauți clipe calde,
ochii tăi s-au înecat în sange
și viața ușor se stinge.
Totul e trist și înghețat
pentru că tu-n viață ai trădat
și peste tine uneori cad petale,
că se mai scutură cate-o floare.
Îngerii să te pedepsească,
nimeni să nu te iubească,
știi c-ai să strigi rugător
c-ai fost rănit în al tău amor.
În noapte gândul tău nu vrea s-adoarmă,
cred că plânge a ei dramă,
că ea seară de seară scrie
timpul bun n-o să mai vie.
Sufletul tău întristat mai caută,
să deschidă-o altă poartă,
rătăcind în taina nopții,
ușor să nu trezească morții.
Noaptea lumina se stinge,
dar s-aude ea cum plânge,
iubirea lui îi lipsește
și așa se stinge-o poveste.